

[Gustav Pedersen.]

terne, som er tilsigtet i vort Forslag. Det, der efter vor Opfattelse burde være Regelen i et Raad af denne Art, er, at de to Parter i Forholdet maa være lige. Det vil altsaa sige, at der ikke er en Overvægt af Erhvervsrepræsentanter. Skal der være en Overvægt, maa den i hvert Fald være paa Forbrugernes Side. Den neutrale Del af Raadet kan være saa samvittighedsfuld, den være vil, den vil aldrig kunne undgaa at komme ud for et Pres fra den Del, der føler sig som, og hvis Interesser gør den til, Part i Forholdet. Naar man tager i Betragtning, hvad vi har faaet af Henvendelser fra Erhvervsorganisationer under denne Lovs Behandling, tror jeg, at egentlig neutrale er der ingen der har Lov til at paastaa at Erhvervsorganisationerne er, og derfor kan vi heller ikke betragte Erhvervsorganisationernes Repræsentanter som uvildige i dette Forhold. De er Partsrepræsentanter, og der er ingen Tvivl om, at en Overvægt i Forhold til de egentlige Forbrugerrepræsentanter giver en Slagside under Behandlingen af Sagerne i Raadet, og derfor maa vi henholde os til det Ændringsforslag, som vi har stillet under Nr. 2.

Det af Det konservative Folkeparti selvstændigt stillede Ændringsforslag kan vi ikke tiltræde. Hvorvidt det vilde faa nogen stor praktisk Betydning, skal jeg lade være usagt, men jeg kan ikke se, saaledes som Loven er opbygget, at der skulde være Anledning til at give særlige Regler om dette Forhold.

Fra Ministerens Side er der i selve Lovforslaget stillet et Forslag gaaende ud paa, at der kræves Priskontrolraadets Tilladelse til at inddrage Generalomkostningerne for den Del, der vedrører overflødig Personale, i selve Prisdannelsen. Den ærede Ordfører gjorde sig her skyldig i en Misforstaaelse. Han sagde nemlig, at det tidligere var blevet tilladt med Priskontrolraadets Tilladelse at inddrage disse Lønninger i Omkostningerne. Det er ikke rigtigt. Det er først efter Lovforslaget, at man skal indhente Priskontrolraadets Tilladelse. Tidligere har det været saadan, at man kunde gøre det uden Tilladelse, og det, der nu foreslaas af Ministeren, er, at Priskontrolraadets Tilladelse skal til. Med Hensyn til den Del, der vedrører de Handelsrejsende, vil jeg gerne sige, at jeg er enig i, at for saa vidt det er nødvendigt at opretholde et større Antal rejsende, end der maaske lige akkurat er Varer til paa nuværende Tidspunkt, kan det inden for rimelige Grænser medregnes i Omkostningerne. Men jeg vil

gerne understrege, at hele dette Spørgsmaal burde være et overstaaet Stadium. Det, der i sin Tid var Motiveringen for, at denne Paragraf kom ind, var den haarde Arbejdsløshed, i første Række for Administrationspersonale. Jeg tror ikke, der er en eneste i dette Ting, der vil paastaa, at dette Hensyn er afgørende for Øjeblikket, for der er ikke noget Problem her længere. Jeg vil imidlertid mene, at naar Priskontrolraadet skal afgøre det, kunde det maaske være rimeligt at beholde denne Paragraf. Selv om jeg egentlig nok kunde være enig med det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen i, at den har overlevet sig selv, tør jeg ikke paastaa, at der ikke kan være Tilfælde, hvor en Virksomhed er nødt til paa Grund af svigtende Raastoftilførsler eller andre Ting at beholde lidt større Generalomkostninger, end selve Omsætningen egentlig skulde gøre nødvendige, og derfor kan jeg altsaa tiltræde, at vi bibeholder Bestemmelsen som den er foreslaet i selve Lovforslaget.

Der er af Flertallet stillet Ændringsforslag, som bryder med den Linie, der har været holdt i Prisloven. Der staar nemlig, som det i øvrigt er refereret af Ordføreren:

„Saadan Tilladelse skal gives i Tilfælde, hvor en Virksomheds Priser ligger væsentligt lavere end de for tilsvarende Varer sædvanlige Priser og Virksomheden ellers ikke kan indtjene et alle Forhold, herunder ogsaa det ændrede Prisniveau, taget i Betragtning rimeligt Nettooverskud.“

Jeg skal erkende, at selv om det ikke ligefrem er let læseligt Dansk, er det betydeligt klarere end den oprindelige Formulering i Lovforslaget.

En anden Ting er, at jeg vil finde det meget uheldigt at indsætte Ordet „skal“ i Dispensationsreglerne i § 8. I og for sig tror jeg, at Priskontrollen vil betragte det som en Selvfølge, at man giver den Tilladelse, der er foreslaet i denne Udformning af § 8, Stk. 6, men vi kan ikke fra Lovgivningsmagtens Side konstatere alle de mere eller mindre komplicerede Forhold, der kan komme i Forbindelse hermed, og naar Loven nu engang er en Bemyndigelseslov og skal være en Bemyndigelseslov, er det uheldigt at bryde denne Linie ved at sætte Ordet „skal“ ind. Jeg maa derfor fraraade at stemme for dette Ændringsforslag eller rettere sagt tilraade at stemme imod det.

Der er af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen stillet et Ændringsforslag. Jeg vil mene, at hvis man erstatter „skal“ med „kan“, er Stykket overflødig, og derfor